

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 475 din 13.09.2023

Dosar nr.: 907/2021

Petiția nr.: 8429/09.11.2021

Petent:

Reclamați: Serviciul de Ambulanță Ilfov, Spitalul Universitar de Urgență București

Obiect: refuzul de a transporta un bolnav externat, la domiciliu

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele și sediul reclamațiilor

2. Serviciul de Ambulanță Ilfov, Str. Mihai Eminescu nr. 226, sector 2, București;

3. Spitalul Universitar de Urgență București, Splaiul Independenței nr. 169, sector 2, București.

II. Citarea părților

4. Părțile au fost citate în condițiile impuse de pandemia generată de virusul SARS-CoV-2 în sensul în care cu acordul expres al părților procedura se desfășura doar pe baza notelor scrise, cu respectarea principiului contradictorialității.

5. Au fost comunicate petentului punctele de vedere ale părții reclamate, fiind solicitate concluzii scrise. Petentul nu a depus concluzii scrise.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Prin petiția nr. 8429/09.11.2021 petentul arată următoarele aspecte relevante:

- în data de 04.10.2021 în urma unei crize epileptice a căzut și s-a lovit la cap;
- a chemat salvarea;
- a fost transportat la spitalul reclamat;
- a doua zi i s-a refuzat transportul spre casă, fiind obligat să-și cheme un coleg.

A depus la dosar înscrisuri.

Susținerile reclamațiilor

7. Prin adresa înregistrată la CNCD cu nr. 256/12.01.2022 spitalul reclamat arată următoarele aspecte relevante:

- din iulie 2021 până în luna noiembrie 2021 petentul s-a prezentat de 9 ori la spital;
- de fiecare dată a fost consultat, investigat, monitorizat, tratat;

- la data de 06.10.2021, petentul a ajuns în spital la ora 00.55, fiind de îndată consultat, i s-au recoltat probe pentru analize și a primit tratament intravenos, i s-a făcut examen computer tomograf la cap;
  - pacientul a semnat că refuză să aștepte rezultatul CT și dorește să părăsească camera de gardă;
  - în perioada respectivă spitalul a fost suprasolicitat din cauza pandemiei;
  - fapta nu reprezintă discriminare, petentul nu arată un anumit criteriu de discriminare.
- A deus la dosar înscrisuri.

VI. Motivarea în fapt și drept

Legislație și principii

8. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

9. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

10. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”*).

11. Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: *„art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (Van der Mussel împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit, 30 iulie 1998, §75).*

12. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

13. Criteriile enumerate de **O.G. nr. 137/2000** sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând *„sau oricare alt criteriu”*, însă aceste criterii, conform cauzisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (*Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei, 7 decembrie 1976, §56*). *„Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (Clift împotriva Regatului Unit, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „orice altă situație” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (Clift împotriva Regatului Unit, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul*

atins este considerat a fi mai important (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §62).

15. Privind restrângerea drepturilor petentului, Colegiul director se raportează la prevederile art. 10 din **O.G. nr. 137/2000**: „*Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauza prin:*

[...]

b) refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile de sănătate publică – alegerea medicului de familie, asistența medicală, asigurările de sănătate, serviciile de urgență sau alte servicii de sănătate;

[...].”

16. Referitor la probarea faptelor de discriminare art. 20 alin. 6 din **O.G. nr. 137/2000** stabilește: „*Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice”.*

17. Conform cazuisticii constante a CNCD și a instanțelor de judecată, nimeni nu poate proba ceea ce nu a făcut, astfel probarea afirmațiilor se poate face prin declarații de martor sau înregistrări, nu se poate aplica principiul inversării sarcinii probei.

Colegiul director al CNCD reține următoarele:

18. Colegiul director constată că la data de 06.10.2021 petentul a ajuns în spitalul reclamat la ora 00.55, fiind de îndată consultat, i s-au recoltat probe pentru analize și a primit tratament intravenos, i s-a făcut examen computer tomograf în zona carniană. Pacientul a semnat că refuză să aștepte rezultatul CT și dorește să părăsească camera de gardă.

19. Modul în care angajații instituțiilor reclamate s-au raportat la petent (cum ar fi presupusele afirmații) nu au fost probate. Cert este că petentului i s-au făcut toate analizele necesare și a primit tratamentul corespunzător.

20. Având în vedere faptul că petentul a solicitat prin semnătură olografă dorința de a părăsi unitatea de primiri urgențe reclamată, deși medicii i-au învederat că ar fi necesar să aștepte rezultatele tuturor investigațiilor, fiind de acord cu procedurile următoare, fapta reclamată și dovedită prin probatoriu nu a fost motivată de tipul bolii petentului, ci de solicitarea expresă a petentului.

21. În consecință faptul că petentul nu a fost transportat acasă cu ambulanța nu reprezintă discriminare în conformitate cu prevederile art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Modul în care angajații instituțiilor reclamate s-au raportat la petent (cum ar fi presupusele afirmații) nu au fost probate conform art. 20 alin. 6 din **O.G. nr. 137/2000**;
2. Faptul că petentul nu a fost transportat acasă cu mașina ambulanței nu reprezintă discriminare în conformitate cu prevederile art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților și către Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

DIACONU ADRIAN – Membru

GRAMA HORIA - Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA - Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

Redactată și motivată: A.D., Haller István

Data redactării: 26.09.2023

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.